

[Holger Kristiansen.]

vil ikke kunne stemme for noget saadant. Men ellers tror jeg, at Stillingen er den, at Befolkningen i Virkeligheden havde set med Glæde, om man var gaaet længere i Retning af at hindre spirituspaavirkede Chauffører i at køre Motorvogn. Naar man f. Eks. fra Motorfolkene egen Side, Motororganisationerne, har kunnet udtale, at det i hvert Fald maatte fastslaaes, at den Dag, en Motorkører fører Vogn, maa han ikke nyde Spiritus, saa er man virkelig ikke langt fra det Standpunkt, som vi har hævdet i denne Sag.

Justitsministeren (Zahle): Betænkningen begynder med de mistrøstige Ord:

„Udvalget har i 23 Udvalgmøder og 8 Underudvalgmøder forhandlet om Lovforslagets Affattelse, hvorom der ikke er opnaaet fuld Enighed.“

Nej, det maa jeg sige, det vidner rigtignok Forhandlingen i Dag om, og den giver jo tilstrækkelig Grund for, at Ledelsen af Udvalget ikke har kunnet opnaa fuld Enighed. Her vil jo enhver diskutere, ogsaa ved anden Behandling, ud fra sine individuelle Synspunkter uden at tage synderligt Hensyn til, at vi ikke er en akademisk Diskussionsklub, men en folkelig Organisation, som skulde arbejde paa at tilvejebringe Lovgivningsresultater paa den efter Omstændighederne bedste Maade. Straks i Begyndelsen af Betænkningen udtaler man, at

„Lygtespørgsmaalet har været gjort til Genstand for en indgaaende Behandling. Naar man ikke har stillet Ændringsforslag, betyder dette ikke, at man er helt tilfreds med den nuværende Ordning, men man erkender, at det er vanskeligt med de nuværende Lygteanordninger at ændre de nugældende Lovregler, men man ønsker at udtale, at der fra Administrationens Side maa tilstræbes, at der ikke paa dette Omraade vises Vilkaarlighed forstaaet paa den Maade, at en Motorkører kan faa Lygteindstilling godkendt i een Jurisdiktion og kasseret i den næste.“

Det sidst anførte er beklageligvis sket i enkelte Tilfælde, og jeg maa erkende, at i Begyndelsen af den Lygtekampagne, som Justitsministeriet satte i Værk, var der visse Børnesygdomme. Men naar man nu efterhaanden har standset og efterset Titusinder af Vogne, saa er det ikke underligt, at der kan være sket enkelte Fejltagelser. Desuden maa man huske paa, at Opfindere af forskellige mer eller mindre mislykkede eller vellykkede

Lygter er jo ivrige Agitatorer imod det bestaaende System, som de vil have kasseret, for at de kan faa deres velsignelsesrige Lygter indført. Overfor disse stærke Angreb, som kom især fra det ærede Medlem Hr. Ulrich, maa jeg sige, at jeg vil følge det kyndige Lygteudvalg, som er til Justitsministeriets Raadighed, til Trods for det ærede Medlems Angreb, indtil der er fremført ganske anderledes overbevisende Grunde, end det ærede Medlem fremkom med.

Med Hensyn til Reklametavler udtalte det ærede Medlem Hr. Ulrich sig meget skarpt, han var endogsaa inde paa, at det skulde være stridende mod Grundloven at forbyde Anbringelse af fritstaaende Reklametavler i en vis Afstand fra en Landevej. Det vil det ærede Medlem ikke kunne faa Medhold i noget Sted mellem Jurister. Her er kun Tale om en almindelig begrænsende Bestemmelse, som en Ejer naturligvis maa finde sig i. Hvis det skulde være saaledes, at en Ejer havde Lov til at gøre, hvad han selv vilde paa sin egen Grund, eksisterede der f. Eks. ingen Mulighed for at have nogen Byggelovgivning. Nej, Ejerne maa naturligvis finde sig i de Begrænsninger af Ejendomsretten, som Lovgivningsmagten opstiller.

At sige, at disse Reklametavlernes Tilstedeværelse ikke skulde aflede Opmærksomheden fra det, som Motorkøreren egentlig skal beskæftige sig med, er at erklære, Reklametavlerne intet som helst duer til, for det er jo deres Opgave at henlede Opmærksomheden paa sig; kan de ikke det, saa duer de ikke, og kan de det, saa afleder de den Del af Opmærksomheden, som de faar overført paa sig fra det, som den paagældende Motorkører egentlig skulde beskæftige sig med. Jeg tror derfor, at der bør være et Forbud af den her foreslaaede Karakter.

Jeg kommer til Ændringsforslag Nr. 5 til Forslaget til Færdsekslov. Der vil det ærede Medlem Hr. Ulrich have, at Fodgængere, der udenfor Byerne færdes langs ad Kørebane, skal gaa imod den øvrige Færdseks og vige til venstre for denne. Det kan godt være, at man en Gang skal komme ind paa noget saadant, men man maa erkende, at det er vanskeligt at udstede et saadant Lovbud nu. Det er ikke altid, at begge Sider af en Vej er til at gaa paa. Man maa vist endnu holde aabent for Fodgængerens, at han har Lov til at gaa paa hvilken Side af Vejen han finder det bedst for sig selv.

Naar det ærede Medlem her med megen Veltalenhed skildrede et Tilfælde, hvor to